

KOSTNICKÉ JISKRY

Evangelický

týdeník

1/2013

9. ledna 2013

ročník 98

cena: 13 Kč

Průběh číslo vyjde

23. ledna 2013

Z obsahu

* *Bez přestání se modlete*

* *Co se stalo*

Heslo roku 2013

**NEMÁME ZDE MĚSTA
ZŮSTÁVÁJÍCÍHO,
ALE ONOHO BUDOUCÍHO
HLEDÁME
ŽIDŮM 13,14**

Milé čtenářky, milí čtenáři!

Bůh je zřídka tam, kam bychom ho chtěli umístit. Boha nemůžeme připoutat tam, kde by nám to vyhovovalo. Ale právě to je sice naše časté zklamání či vystřízlivění, a přesto osvobozující zkušenost, kterou jako křesťané získáváme. Platí to obzvláště, je-li náš pohled upřen ke Kristu.

Měl-li Ježíš být mezi učenými, mezi

honorací, nacházíme ho mezi celníky či jinými hříšníky, jak nám to líčí evangelista Matouš. Při příchodu do Jeruzaléma ho vítaly zástupy jako budoucího krále. On se ale nechá zatknout. To nám připomíná pisatel epistol. A nejen to: na konci jeho cesty dochází k odsouzení a popravě Spasitele. Tedy – Bůh se nechá vypudit z města, ze střediska víry a moci, protože on není vázán našimi představami a očekáváním. Bůh prostřednictvím Ježíše Krista prochází cestu smrti, přes kříž, aby nás jednou provždy osvobodil z moci těch, kteří budují své jistoty na úkor jiných.

Proto jsme také stále nabádáni k následování Krista. Následování znamená být s Ježíšem, tedy na místech a v situacích, které nepřinášejí slávu, ale často ostouzení a utrpení. Bezpečím pro církev a naše různá společenství je, pokud se snaží zajistit místa chráněná a oddělená od problémů vnějšího světa, od všeho, co ruší či obtěžuje. V tomto nás oslovuje s odzbrojující střízlivostí v úvodu zmíněný verš: „Nemáme zde města zůstávajícího...“, nebo jak čteme

v novém ekumenickém překladu – „Vždyť zde nemáme trvalý domov...“. Nejen proto, že všichni musíme zemřít, ale v celém životě jsme na cestě k jednomu cíli. A ten, který jde před námi, Ježíš Kristus, stále znovu nabízí místa oddechu, místa svobody, místa záchrany, kam jsme všichni zváni. S Ježíšem jsme na cestě k cíli – „...vyhlížíme město, které přijde...“, nový, nebeský Jeruzalém. Místo, kde Bůh setře všechny slzy, kde není utrpení ani nářek, jak to můžeme číst ve Zjevení Janově.

Bůh nebývá tam, kde my chceme, ale tam, kde ho potřebujeme, abychom mohli jít jeho cestou. Tak nás Heslo roku 2013 nabádá, abychom se s radostí a důvěrou na tuto cestu vydali, protože náš cíl je jasný a zřetelný.

Průvodcem a ukazatelem cesty k následování Krista jsou nám slova Bible, která nás v případě potřeby osloví, dají novou sílu a uvedou na správnou cestu, bloudíme-li.

Vaše Ochranovská jednota bratrská

Úvodní slovo k 283. ročníku

Hesl Jednoty bratrské

přeložil Viktor Kalista

Ze šťastného a moudrého mládence zoufalý stařec

„Především střež a chraň své srdce, vždyť z něho vychází život.“

Př 4,23

Pohled na mladého šťastného člověka je pro nás vždy povzbuzením. Když mladý člověk otevře svá ústa a promluví rozvážně a moudře, jsme naplněni radostí a přejeme mu, aby byl pro mnohé hledající dobrým příkladem. Vždyť moudrých, rozvážných a šťastných mladých lidí není kolem nás mnoho. A mladí lidé naléhavě potřebují dobré vzory.

Takovým vzorem moudrého, rozvážného a šťastného mladého muže byl jistě Davidův syn Šalomoun. Ve

svém dětství a mládí pozorně sledoval svého otce a mnohemu dobremu se od něho naučil. Pán Bůh mu daroval bystrý rozum a mnohé schopnosti.

Pak přišel den, kdy ho otec David ustanovil králem. David mu řekl důležitá slova: „Ty buď rozhodný a mužný. Dbej na to, co ti svěřil Hospodin, tvůj Bůh; Chod' po jeho cestách a dodržuj jeho nařízení a přikázání, jeho práva a svědectví, jak jsou zapsána v zákoně Mojžíšově, a tak budeš mít úspěch ve všem, co budeš konat. A Hospodin splní své slovo, které mi dal: Budou-li tvoji synové dbát na svou

cestu tak, aby chodili přede mnou věrně celým srdcem a celou duší, nebude z izraelského trůnu vyhlazen následník z tvého rodu.“

Šalomoun byl tehdy ještě velmi mladým mužem, neměl asi ani dvacet let. Čteme však o něm velmi krásná slova: „Šalomoun miloval Hospodina.“ Pak se mu ve snu ukázal Hospodin a řekl mu: „Žádej, co ti mám dát.“ Šalomoun odpověděl: „Hospodine, můj Bože, já jsem příliš mladý, neumím vycházet ani vcházet... Kéž bys tedy dal svému služebníku srdce vnímavé, aby mohl soudit tvůj lid a dovedl rozlišovat mezi dobrem a zlem.“ Pánu Bohu se líbila jeho prosba a dal mu moudré a rozumné srdce. Zároveň mu připomněl: „Budeš-li chodit po svých cestách a zachovávat má nařízení a přikázání, prodloužím tvé dny.“ Pán Bůh splnil svůj slib a dal Šalomounovi moudrost, převelikou rozumnost a takovou hojnost myšlenek jako písku na břehu moře. Měl tedy od Boha zvláštní tvůrčí schopnosti. V dalších letech svého mládí vyslovil a zapsal tři tisíce přísloví a napsal velké množství písní. Byl plný vděčnosti a nadšení pro službu Hospodinu. Rozhodl se, že vybuduje dům pro Hospodina, svého Boha. Stavba chrámu trvala sedm let. Byla to skutku nádherná

Dokončení na str. 2

Nový rok

MARTA HOTMAROVÁ

*Den nový vstával v kráse, láskou připravené,
větrové hučeli, zdi pokoje se smály
na ruce srdcí k žití nastavené,
do nichž by všechno šťastně jaly.*

*Den nový v novém roku začal
v úsměvném rytmu práce denní.
Kapelník času novou skladbu načal,
v začátek vyškrtl tóny všední.*

*Pod taktovkou nebes Mistra
tichounce, svatě overtura zní
požehnáním věčným v lidská nitra,
jen o Boží kráse toužebně sní.*

*Pán Bůh pracuje tiše a jemně,
chtěj sluch svůj v jeho hudbu ponořit,
hučícím větrům v svědomí temné,
on nedá víc se pro tě vyměřit.*

*On smývá viny naše jednou navěky,
z pustín srdcí kvetoucí sady činí,
svědomí našeho hříchy výplety,
není už nikdo, kdo tě viní.*

*Rok nový vstává, dnes hudba zve
milostí blaha krásou jemnou.
Nuž, uveř ji a zahod', co tě roe,
hned pocítíš, jak Boží ruce tě zvednou.*
SRDCE MLUVÍ II., PRAHA 1994

Vážení čtenáři,
vítám vás u prvního čísla nového ročníku Evangelického týdeníku Kostnických jisker.

Již v listopadu 2012 jsem po br. L. Mečkovském přejal tento nesnadný úkol a byl bych rád, kdyby se za mého redaktorování podařilo navázat na to dobré, co „Jiskry“ zdobilo v jejich dlouhé historii a čím spojovaly členy nejrozličnějších církví.

Už v posledních číslech předchozího ročníku se trochu projeví, jak bych si přál týdeník profilovat – totiž častěji připravovat tematicky zaměřená dvojčísla (jako byly již v této době publikované přílohy S kalichem z krize, Advent, Na přelomu roku). Doufám, že hlubší zaměření na jednotlivá témata, ať podle církevního roku, nebo z aktuálního dění v církvích a ve společnosti, či jako zevrubnější připomínka historických výročí, bude pro čtenáře přínosem.

Obrácím se s žádostí na pravidelné přispěvatele, aby i nadále pokračovali ve svém dopisování – a pokud možno šetřili místem. Je zajímavější číst v týdeníku tři kratší články s rozdílným zaměřením než jeden až únavně obsažený.

Uvítám také zapojení nových autorů, vykladačů a komentátorů, ale také pohotových „zpravodajů“, kteří budou do redakce posílat pozvánky na zajímavé církevní akce, které se v jejich okolí konají, a také ty, kteří podají zprávu o průběhu shromáždění a různých podniků, které stojí za to zaznamenat. Budu i vděčný za vaše podněty a náměty, které pomohou Kostnickým jiskrák k lepší službě jejich čtenářské obci.

Věřím, že s potěšením uvítáte, že Evangelický týdeník dostává v tomto roce nový, barevný kabát. Páli bychom si jistě všichni, aby i jeho vnitřek byl neméně pestrý a přitažlivý.

S vděčností za vaši dosavadní spolupráci i za věrnost v podpoře našich vydavatelských snah

Bohumil Kejř (bo.kejr@volny.cz)

Z církví doma i ve světě

PŘIHLÁŠKA NA KIRCHENTAG 2013

Od roku 1949 se konají německá Církevní setkání. Zpravidla trvají pět dnů, od středečního zahájení až po závěrečnou nedělní bohoslužbu zahrnují množství jednotlivých akcí. Již od začátku pořádání se klade důraz na spojení osobní zbožnosti a odpovědnosti. K účasti jsou zváni všichni, kteří mají chuť se tohoto svátku křesťanů účastnit. Pravidelně se na Kirchentag sjíždí víc než 100 000 lidí z celého světa. Jsou zde přednášky, práce s Biblií, modlitby, bohoslužby, hudební pořady, divadelní a pohybová představení, trh možností, výstavy atd.

To vše čeká i na Vás v Hamburku od 1. do 5. května 2013.

Bližší informace můžete přečíst v němčině na internetových stránkách www.kirchentag.de a v češtině na stránkách Ekumenické rady církví v ČR: www.ekumenickarada.cz, kde je také formulář přihlášky.

Prosíme o zaslání vyplněné přihlášky co nejdříve, nejpozději však do 31. ledna 2013.

*Sandra Silná,
generální sekretářka
Ekumenické rady církví v ČR
(redakčně upraveno)*

2013 – ROK BIBLE KRALICKÉ

V roce 2013 uplyne 400 let od vydání kralické Bible a synodní rada Českobratrské církve evangelické vyhlásila rok 2013 „Rokem Bible Kralické“.

Českobratrská církev evangelická připravuje ve dnech 13. až 15. září 2013 - spolu s obcí Kralice nad Oslavou a o. s. České studny – oslavy vydání Bible Kralické v Kralicích nad Oslavou, kdy se má uskutečnit celocírkevní shromáždění. Na přípravách oslav a akcí k tomuto významnému výročí pracuje komise pro reformační i jiná křesťanská výročí při synodní radě Českobratrské církve evangelické.

V říjnu 2013 se na Evangelické teologické fakultě UK (Černá 9, Praha 1) uskuteční konference k výročí Bible Kralické zaměřená na širší dějiny bible v období české reformace.

Česká biblická společnost připravuje k tomuto výročí vydání Bible Kralické s poznámkami.

Slepičí krok a sedm maratonů

Každý zná starodávné pořekadlo: „Na Nový rok o slepičí krok.“ Těžko ovšem v současnosti říci, zda si vůbec někdo všimne, že dne o nějakou tu zanedbatelnou vteřinku přibyl.

Silvestrovská noc vyprázdnila novoroční ulice. Nesněží-li zrovna, pak ranní sluníčko vidí střepy sklenic a zbytky po půlnočních kanonádách, tolik vadících psům a budících malé děti či zarputilé spáče. Potká možná (myslím to sluníčko) i křesťany z různých církví, spíš se šourající než spěchající, na tradiční bohoslužby. I takhle skutečnost má svoje výjimky, leckde rozhodli sejít se k pobožnosti až odpoledne či večer, ať to lidi dospějí.

Zas je rok za námi. Jsou tací, kteří v něm propluli pěkný kus moře na jachtě, dali si patentovat vynález či “jenom”? řádně dostudovali. A každý rok má i své rekordmany. Třeba v r. 2004 se našel statečný muž, který krátce po těžkém infarktu, vyzbrojen pevnou vůlí a bypass, vyrazil na sedm maratonů! Každý den týden v jiné části světa. Číslo plnosti, nezměrné překonávání sebe sama. K čemu? Pro koho? Chtělo by se ptát. Každý rok ovšem svoje první krůčky, třeba i trošku slepičí či kačení, udělalo na světě nejedno postižené dítě. A byly zde laskavé ruce, které tomu drobečkovi pomohly vstát, i pevný hlas, schopný povzbudit. a ač to není časté a leckdy ani jednoduché, někdo dospělý s handicapem našel pochopení okolí, aby mohl být svou prací druhým prospěšný! Drobné krůčky vstříc, zdaleka ne tak mediálně známé jako skutečně obdivuhodné či jen vykalkulované rekordy!

Na Nový rok se mi vždycky vybaví příběh jedné milé sestry, dosud žijící v této zemi: V prostředí spřátelené rodiny, přímo u jejich slavnostního stolu, našla cestu k víře v Ježíše Krista. Už během téhož roku se jí tento duchovní domov stal i životním přístavem. Vdala se za chlapce z oné rodiny.

Přímo klasická „příkladná povídka“ s povinně dobrým koncem, abychom mohli jít klidně spát. Téměř ano. Navíc oni manželé, nedočkajíce se vlastních dětí, vytvořili novou rodinu pro tři přijaté, z nichž žádná nebylo zcela zdravé, a dovedli je až k dospělosti.

Ten dávný Nový rok byl pro moji kamarádku první malý krůček. Jistě pak museli s manželem šlapat všelijak složitými cestami, ale teprve v těch divných zákrutách lze najít pravý happy and jejich příběhu!

Každý současný Nový rok vede k uvažování, že naše země, křesťanství pak zrovna tak, nevzkvétá zdaleka v té míře, jakou bychom si přáli.

A kdopak z nás, kteří to myslíme aspoň trochu dobře, by nechtěl vykonat něco pozoruhodného? On ale někdy i ten slepičí krůček, ať v oblasti dávání, chápání či čehokoli jiného, může být Bohu vzácný a jím poženáný!

A nezbyvá než prosba: Pane, neumím běhat Maratony, nechci své okolí zmrazovat velkými činy, dej mi však, prosím, sílu přispět drobnými skutky k pozvedání se z prachu lhostejnosti, tím snad aspoň trochu přispět k pro nás snesitelnějšímu a tobě milejšímu stavu světa. Amen.

Eva Budzáková

Ze šťastného a moudrého mládence zoufalý stařec

Dokončení ze str. 1

stavba. Při dokončování Pán Bůh k němu promluvil: „Budeš-li se řídit mými nařízeními a podle nich žít, budu bydlet uprostřed synů izraelských.“ Lidé obdivovali nádhernou královského paláce. Svou moudrostí a vybudováním těchto skvělých staveb se Šalomoun stal daleko široko známým a slavným králem. Po dvaceti letech kralování a po dokončení stavby chrámu i královského paláce se Pán Bůh ukázal Šalomounovi podruhé a promluvil k němu: „Vyslyšel jsem tvou modlitbu a tvou prosbu. Oddělil jsem jako svatý tento dům, který jsi vybudoval, a dal jsem tam spočinout svému jménu navěky. A co se tebe týče, budeš-li chodit přede mnou v bezúhonnosti srdce a přímosti, upevním trůn tvého království nad Izraelem navěky.“ Zároveň mu řekl velmi důrazně varování: „Jestliže se ode mne odvrátíte vy a vaši synové a půjdete sloužit jiným bohům a klanět se jim, vyhladím Izraele z povrchu země.“

V druhé polovině kralování se Šalomounův život velmi změnil. V královském paláci, uprostřed bohatství a přepychu se změnilo jeho myšlení a pak se změnil úplně i jeho životní styl. Toto období života popisuje sám ve své knize Kazatel, v druhé kapitole.

„Řekl jsem si v srdci: Nuže, teď to zkusím s radovánkami a popřeji si dobrého. Usmyslil jsem si, že své tělo osvěžím vínem, ačkoli mé srdce tíhne k moudrosti, a že se chopím té pomatenosti, dokud nezjistím, co dobrého pod nebem mají lidští synové z toho, co konají ve vyměřených dnech svého života. V ničem, co si žádaly mé oči, jsem jim nezabránil, svému srdci jsem neodepřel žádnou radost a mé srdce se radovalo ze všeho, za čím jsem se pachtil, a to byl můj podíl ze všeho mého pachtění.“

Když čteme tyto zprávy o jeho životě, jsme překvapeni, že v druhé polovině svého kralování se soustředil plně na využívání svého bohatství a na tělesné rozkoše. Na Hospodina začal zapomínat. Myslel si jistě, že jako bohatý a slavný král si může dovolit všechno. Jistě se přestal vroucně modlit a postupně dával stranou všechny dobré

radý, které mu dával otec David a také Pán Bůh, když k němu osobně promlouval.

Čtyřicet let jeho kralování rychle uplynulo. Když cítil, že stojí na konci své královské kariéry, rozhodl se, že napíše závěrečné hodnocení svého života i svůj pohled na všechno, co se na této zemi děje. Napsal tedy knihu Kazatel. *„Já, Kazatel, jsem byl králem nad Izraelem v Jeruzalémě. Předse vzal jsem si, že moudře propátrám vše, co se pod nebem děje.“* Když prozkoumal, promyslel a zhodnotil všechno, s čím se setkal, napsal na počátku knihy slova: *„Pomíjivost, samá pomíjivost, řekl Kazatel, pomíjivost, samá pomíjivost, všechno pomíjí.“* V závěru své knihy napsal tato slova: *„Závěr všeho, co jsi slyšel: Boha se boj a přikázání jeho zachovávej: na tom u člověka všechno závisí. Veškeré dílo postaví Bůh před soud, i vše, co je utajeno, ať dobré či zlé.“*

V knize Kazatel hodnotí Šalomoun také svůj vlastní život. Ve druhé kapitole napsal slova, která nás nejen překvapují, ale přímo šokují. *„I pohleděl jsem na všechno, co bylo mýma rukama vykonáno, na své klopotné pachtění, a hle, všechno je pomíjivost a honba za větrem... Pojal jsem nenávisť k životu, zošklivilo se mi, co se pod sluncem děje... Pojal jsem v nenávisť všechno své klopotné pachtění pod sluncem... Odvrátil jsem se od toho se srdcem plným zoufalství nad vším svým klopotným pachtěním pod sluncem.“*

Je to skoro až neuvěřitelné, že člověk obdařený Bohem tolika dary a mimořádnými schopnostmi prožíval závěr života v zoufalství a v nenávisti k životu. To je skutečná tragédie.

Co bylo příčinou této tragédie?

Příčina tragédie jeho života je zapsána v První královské v 11. kapitole, kde čteme: *„Král Šalomoun si zamiloval mnoho žen cizinek. Jeho ženy odklonily jeho srdce. Když nadešel Šalomounovi čas stáří, jeho ženy odklonily jeho srdce k jiným bohům, takže jeho srdce nebylo cele při Hospodinu, jeho Bohu, jako bylo srdce jeho otce Davida. Šalomoun chodil za božstvem Sídónanů a Ašoretou a za ohyzdnou modlou Amónovců Mikómem. Tak se Šalomoun dopouštěl toho, co je zlé v Hospodinových očích.“*

Obrácení, nebo překabátění?

(K anketě Lidových novin Kniha roku 2012, se vzpomínkou na Václava Havla)

„Třem generacím studentů vstúpil, ..., ale v roce 1975 se rozhodl podniknout pomyslnou cestu do Damašku ...,“ bilancuje zlom v působení univerzitního pedagoga kníže Hra o manželství, česká to verze amerického bestselleru (s. 32, zvýrazňuji), aplaudovaná v anketě Lidových novin Kniha roku mladší respondentkou - „kulturní osobnost“.

Spojení „cesta do Damašku“ se v návaznosti na novozákonní Skutky apoštolů používá v angličtině a dalších jazycích jako synonymum pro náhlou (těž pro dotyčného neočekávanou), radikální změnu smýšlení, i mimo původní křesťanský kontext. Prostřednictvím moderní překladové literatury začíná obecnější metaforický úzus pronikat také do češtiny. Ve výše citovaném případě ale s kouzlem nechtěného, či spíše s pachtutí toho, co Václav

Havel (5.10.1936–18.12.2011) označoval jako „česká vyčůranost“.

Má-li být obrácení obrácením, musí být totiž spontánní. Dopředu si je napláňovat či se je (jak sugeruje česká verze) „rozhodnout podniknout“ tudíž v tomto smyslu nelze. Jinou věc ovšem je tzv. překabátění. K tomu jaksi z definice patří právě racionální, ba chladnokrevný kalkul. Překladatelka zřejmě příliš sledovala debaty některých prezidentských kandidátů, kteří vším, čím v životě byli, byli pokaždé (z kariérního hlediska) v pravý čas ... Vzhledem k dějinným i aktuálním okolnostem lze nicméně jediný hlas v anketě pro citované koniášovsko-husákovské upřednostnění překabátění před obrácením považovat za výsledek pro tuzemské kulturní elity mimořádně lichotivý ...

František Schilla

Je to vskutku až nepochopitelné, že člověk, který v mládí vřele miloval Boha, kterému Pán Bůh tak úžasně žehnal a obdařil ho mimořádnými schopnostmi, dovedl ve starším věku svého Dárce-Hospodina postavit stranou a dal na první místo své ženy a jejich pohanské modly.

Hospodin se na Šalomouna rozhněval, že se srdcem odklonil od Hospodina, Boha Izraele, jenž se mu dvakrát ukázal a výslovně mu zakázal chodit za jinými bohy. Ale on nedbal na to, co Hospodin přikázal.

Ve své knize Přísloví 4,23 Šalomoun napsal velmi důležité přísloví: *„Především střež a chraň své srdce, vždyť z něho vychází život.“* Toto důležité přísloví později sám nerespektoval. Své srdce nestřežil, odklonil se od Hospodina, na první místo dal pohanské ženy a pak pod jejich vlivem začal uctívat i pohanské modly. Tragický a odstrašující případ duchovní nevěrnosti.

Nevěrnost vůči Hospodinu měla trojí následky. Především v jeho vlastní duši. Ztratil společenství s Bohem, ztratil smysl i cíl své životní cesty a tím i radost ze života. Jeho srdce bylo plné zoufalství a nenávisť. Měl jistě možnost činit pokání, ale byl tak ovládan pohanskými ženami a jejich modloslužbou, že na pokání ani nepomyslel. Ubohý člověk! Ze šťastného a moudrého mládence se stal zoufalý a beznadějně ztracený stařec.

Negativní dopad měla jeho nevěrnost i na jeho vlastní rodinu. Jeho děti trpěly pro hříchy svého otce.

Nejohrovnější následky se však projevíly v životě celého izraelského národa. Celý národ trpěl pak po celá staletí pro jeho nevěrnost živému Bohu.

Šalomoun je tedy odstrašujícím příkladem nevěrnosti a největší duchovní tragédie, jaká se může stát v životě věřícího člověka. Kéž jsou naše srdce plná úcty k Pánu a věrná až do konce.

„Především střež a chraň své srdce, vždyť z něho vychází život.“ „Buď věrný až na smrt, a dám ti vítězný věnec života.“ Zj 2,10

St. Kaczmarczyk
(redakčně zkráceno)

Jiří Suchý – Stáří versus mládí

*Čas letí jako spřežení
Nad kterým praská bič
Člověk se párkrát ožení
A hned je mládí pryč*
Píseň krále Jindřicha VIII.
ze hry Šest žen

V posledních dnech mi neušel incident Bohuslava Sobotky kontra starší uchazeči o prezidentský úřad. Určitě víte, co mám na mysli. Pan Sobotka si trochu nešťápně zažertoval na konto jejich pokročilého věku, nejspíš si neuvědomil, že velikou část voličů jeho strany tvoří právě senioři. Od politika to nebylo počínání příliš obratné, ale o to mi vlastně nejde. Celá ta aféra mi připomněla jakousi rivalitu, která vládne mezi stářím a mládím. Sám se s ní občas setkávám, aniž by to nechalo nějakou stopu v mé duši, ale hlavou mi táhnou myšlenky, to jo. Jak ono to vlastně je? "Stáří je nepěkná vlastnost. Kolik významných lidí jsem před ním uchránil a nakonec jsem sám do toho vletěl," říká král Jindřich VIII. ve hře Šest žen na adresu těch, které nechal popravit. Když jsem psal tuhle větu, bylo mi sedmadvacet. Už tenkrát jsem tušil, že stáří není to, nač bych se měl těšit. Římané výstižně nazvali nachýlené stáří slovy curva senecta. Ve svých mladých letech jsem sice věděl, že, budu-li mít štěstí, tak se svého vlastního stáří dožiju, ale představu, jaké to bude, se mi tehdy nedostavila. Dneska už to vím. A taky vím, že ve svém okolí potkávám dvojí druh mladých lidí: jedni mě zahrnují úctou, kterou abych pochopil, musím si nejdřív uvědomit, kolik že mi to vlastně je, druzí

na mě hledí jako na něco, co už nemá na tomto světě co pohledávat. Jako příklad mi vždycky napadne onen případ Kofola. Když jsme otevřeli Semafor v Dejvicích, řekl jsem si, že by se tam v bufetu měla prodávat Kofola. Byl to nápoj mého mládí, a tak se mi zdálo, že v divadle, které se honosí svým tradicionalismem, by se to hodilo. V Semaforu se tedy začala prodávat Kofola. Jednoho dne se mi udělal nápad: na závěr sezóny uskutečnit jakousi přehlídku her, které onoho roku vznikly - byly čtyři - a po čtyři dny tohoto malého festivalu zahrnovat diváky drobnými pozornostmi. Nakreslil jsem drobné grafiky, které jsme dali divákům na památku, po představení jsme nabídli zájemcům debatu s účinkujícím, a pak nás taky napadlo požádat firmu Kofola o sponzorský dar - o přestávce nabídnout divákům jménem této firmy sklenici Kofoly zdarma. Na náš zdvořilý dopis se dostavil do divadla mladý muž, který vlastně ani nevypadal jako pako. Pohovořili jsme, prošel si divadlo, a pak nám napsal stručný e-mail, že radši dá ty Kofoly mateřské školce než nám. A vzkázal nám, ať si požádáme o sponzorování výrobce umělých kloubů. UVědomil jsem si, že je to vlastně nepřítel. Od těch dob se prodává v Semaforu Coca cola - firma, která nám dodala chladicí zařízení a navíc i finanční podporu. Znovu za ni děkuju. A Kofole děkuju za to, že mě přiměla se zamyslet nad absurdní situací: na jedné straně se mně dostává ze všech stran poct, jakými zahrnuje slušná společnost různé

tvůrce v pokročilejším věku, a tak mám na kontě státní vyznamenání od prezidenta republiky, čestná občanství od starostů, čestné doktoráty od univerzit, síně slávy, Thalii a řadu jiných poct, a na druhé straně setkání s mladým ambiciózním mužem, který toho nejspíš zas až tak moc nedokázal, a ten mi naznačí, že pro něho jsem nula. A ty umělé klouby mě ujistily, že jde o generační rozpor. Prostě mu vadí, že nejsem mlád. A pokročilý věk je mu odpornej. Protože mu však nechci odplácet zlé zlem, přeju tomuto mladému muži, aby se toho hrozného stáří nedožil. Začal jsem srovnávat své mládí s mládím dnešním a samozřejmě tak, aby to mé z toho vyšlo líp. A musím říct, že nelituju toho, že jsem upínal své zraky k předešlým generacím. Mou inspirací byla dvacátá léta, která jsem v létech padesátých objevoval a hlтал. Vzhlížel jsem k Nezvalovi, k Seifertovi, k V+W a kdyby mě některý z nich požádal o basu Kofoly, ochotně bych mu ji přinesl na rameni (auto jsem ještě tehdy neměl) a cestou bych se zajíkal štěstím, že je mi něco takového dovoleno. A tenhle obdiv k předcházející generaci jsem pak vlastně zúročil ve své práci. Onehdy se ozval mladý sebevědomý muž, který mě vyzval, abych mu přenechal Semafor, včetně loga, za symbolickou jednu korunu a ustanovil ho ředitelem. On že pak dá Semaforu zcela nový ráz, a hned mi poslal na ukázkou divadelní hru své přítelkyně. A všechno to myslel vážně. Zřejmě usoudil, že starý = blbý. Chudák. Netušil že to může být i naopak.

Jochen Klepper (22.3.1903 Bytom – 11.12.1942 Berlín)

Německý evangelický básník a žurnalista Jochen Klepper byl synem faráře. Ve Vratislavi studoval teologii, ale ze zdravotních důvodů raději pracoval v tisku a rozhlasu. 1931 se oženil s vdovou Hanni Steinovou roz. Gerstelovou (nar. 1890), matkou dvou dcer. Poněvadž si vzal židovku, měl nesnáze s otcem a po r. 1933 hlavně s nacistickými úřady, které mu ztěžovaly existenci i po hmotné stránce. Smíšené manželství bylo důvodem i k tomu, aby byl propuštěn z armády, se kterou prošel Polsko, Balkán, Rumunsko i kus Sovětského svazu. Zatímco se starší dceři podařilo vystěhovat do zahraničí, jeho manželce a druhé dceři se to už nepovedlo. Hrozila jim deportace do koncentračního tábora, a v této bezvýchodné situaci si všichni tři vzali život. **Napsal:** **prózu:** Loď šťastných lidí, 1932 (1950 zfilmováno) Otec, 1937 Vojácký král a tiš v zemi, 1938 Křesťanský román, 1940 Konec (vyd. 1962) Věčný domov (torzo) **básně:** Kyrie, 1938 Jako hvězda jsi nám vyšel Básně (vydané 1947) V německých evangelických zpěvnících je jeho 14 textů, v českém Evangelickém zpěvníku 1.

*Ty, který časy v rukou máš,
bud' také s námi, Pane náš,
když starý rok se schýlí.
Tys cestu v Kristu ukázal
a řídíš naše kroky dál,
až dovedeš nás k cíli.*

*Když člověk práci začíná,
ví, zda ji také dokoná?
Bud's námi, drahý Pane.
Svou dobrotou nás provázej
a vykupovat čas nám přej,
ať v srdcích láska vládne.*

*Kdo z nás se smrti nebojí?
Kdo před tvým soudem obstojí?
Jen tobě patří sláva..
Ty naši křehkost dobře znáš,
hned chřádneme, když zavoláš,
a schneme jako tráva.*

*I když tu jsme jen na chvíli
a mmohokrát jsme zbloudili,
k nám v milosti se skláněj.
Tvůj vzbudili jsme často hněv,
ty však svou věrnou lásku zjev,
své dary štědře dávej.*

*Jen ty jsi věčný, Pane náš,
naš počátek i konec znáš,
jen ty, když bouře hřmí.
Bud's námi věrně v sledu let
a za ruku nás pevně veď,
ať jdeme stále zpřímá.*

JOCHEN KLEPPER (1903-1942)
(6. sloka podle Marie Molnárové)

Bohuslav Vik

O původu Hesel

Protože v letošním roce jsou poprvé u nás církve hlásící se k Leuenberskému společenství ekumeniky spojeny písmáčkou pomůckou Na každý den 2013, která vychází z biblických veršů, jak jsou obsaženy v bratrských Heslech, je prospěšné a snad i zajímavé se seznámit s jejich počátky i současným ekumenickým užíváním.

(red)

S knížečkou Hesel 2013 dostáváte průvodce, který vám má každý den přibližovat Boží slovo, a současně jste spojeni s celosvětovým společenstvím uživatelů Hesel.

O církvi Hesel: Za původem Hesel stojí malá, ale v celém světě působící církev – Ochranovská Jednota bratrská, či také „Evangelická bratrská jednota“, která je činná na čtyřech kontinentech. Má svůj původ, jako první protestantská církev ve střední Evropě, před více než 550 lety v Čechách a na Moravě pod jménem „Čeští bratři“. Netolerance mezi konfesemi vedla k pronásledování a politické důsledky třicetileté války způsobily dočasný konec „Jednoty bratrské“. K obnovení došlo poté, kdy ti, kteří chtěli dále svobodně vyznávat svoji víru, odešli za hranice, do Horní Lužice. To bylo a je německé území, v těsném sousedství s českou a polskou hranicí. Tam v roce 1722 založili osadu Ochranov (Herrnhut) a vytvořili společenství stejného vyznání, z kterého postupem času

vznikla obnovená Bratrská Jednota, či také Ochranovská Jednota bratrská.

Počátek Hesel: Krátce po rozhodnutí o vzniku společenství Jednoty v Ochranově, v roce 1728, se zrodila tradice každodenního ústního předávání biblických veršů nebo částí písní mezi všemi obyvateli obce. Smyslem této činnosti bylo vytvoření a upevňování opravdového duchovního společenství. Bylo to časově velmi náročné, a bylo tedy třeba vytvořit jakousi „zásobu“

K + M + B

*Po opadaném jehličí
vynesených pocitů
odcházejí ...*

*„Zaplať pánbů
jsou ty svátky za námi ...“*

**Alespoň kůstka
rybího mlčení
kdyby v našem srdci
uvízla.**

**A na rok máme
srdce z krku.**

Ó Vánoce.

**ALOIS VOLKMAN
Znovuzrození, ÚRČČSH 1982**

hesel pro delší časové období. Tak došlo v roce 1731 k vydání prvních tištěných Hesel.

Misie a Hesla: V roce 1732 se obyvatelé Ochranova dověděli o těžkém údělu otroků v Karibiku, byli ochotni se do těchto oblastí vydat a sdílet s nimi jejich těžké podmínky. Tak započala misie Ochranovských na ostrově sv. Tomáše. Běženci víry z Čech a Moravy velmi dobře věděli, jak významná a důležitá je možnost vyznávat svou víru svobodně, ve své řeči a kultuře, což i pomáhá lépe snášet těžké životní podmínky. Misijní aktivita se potom šířila dál i na další kontinenty a především tam, kde ještě nepřišli do kontaktu s jinými křesťanskými církvemi. Biblické poselství se tak rozšířilo do různých kultur a jazyků. Logicky je tedy v dnešní době největší počet „Ochranovských“ v Americe a Africe. Hesla, která následně začala vycházet v různých jazykových mutacích, vytvářela a vytváří tak i dnes sjednocující pouto.

Ekumena a Hesla: Tento svazek se zatím stále rozšiřuje. Letos vychází již 283. vydání Hesel. Ta se mezitím stala ekumenickým poutem, knížečkou, která kolem zeměkoule spojuje křesťany biblickými texty pro každý den, bez ohledu na hranice.

podle úvodu
ke švýcarskému vydání Hesel
Viktor Kalista

Zemřel biskup Ing. Jan Blaha

V roce 1978 nás začala zvát StB na podání vysvětlení; poznali jsme, že měli dva důvody, a to: 1. Početnou skupinu třicátníků ve sboru ČCE v Brně-Židenicích považovali za protistátní skupinu, samozřejmě to byl nesmysl. 2. Chtěli získat podrobnější informace o skryté (podzemní, tajné) katolické církvi, se kterou jsme dle vyšetřovatelů byli ve spojení. Nic se nedověděli; když jsem obcházel ty, kteří měli být vyšetřováni dověděl jsem se, že někteří z Koinótés (řecky společenství) k nám skutečně chodili a mívali i programy večerů. StB těm, kteří nebyli evangelíky, „doporučila“, aby na naše večery nechodili. Oslabili nás, ale nezlikvidovali.

V loňském roce jsme se s biskupem Blahou blíže poznali prostřednictvím našich přátel manželů Köni-gových při adventní pobožnosti a při následující besedě v CČSH v Černovicích.

Ing. Jan Blaha se narodil 12. 3. 1938 v Brně a zemřel tiše 13. 12. 2012 v hospici sv. Alžběty. Chemii vystudoval v Pardubicích, pracoval na různých místech v Hradci Králové a v Brně. Vysvěcen na kněze byl 12. 7. 1967 v Augburgu biskupem Josefem Stimpfelem, tajné biskupské svěcení obdržel od slovenského biskupa Petera Dubovského 28. 10. 1967. Jan Blaha udělil ihned druhý den biskupské svěcení svému učiteli Dr. Felixi Maria Davídkovi z jejich brněnského společenství Koinótés. Tato „univerzita“ v Brně – Židenicích (na ulici Otakara Ševčíka u Javorů) vyučovala budoucí kněze skryté církve po zákazu Vatikánu studovat na katolické fakultě v Litoměřicích. Biskup Blaha tam učil morální teologii. Po listopadu 1989 začaly problémy s oficiální církví a s udělováním svěcení Davídkem

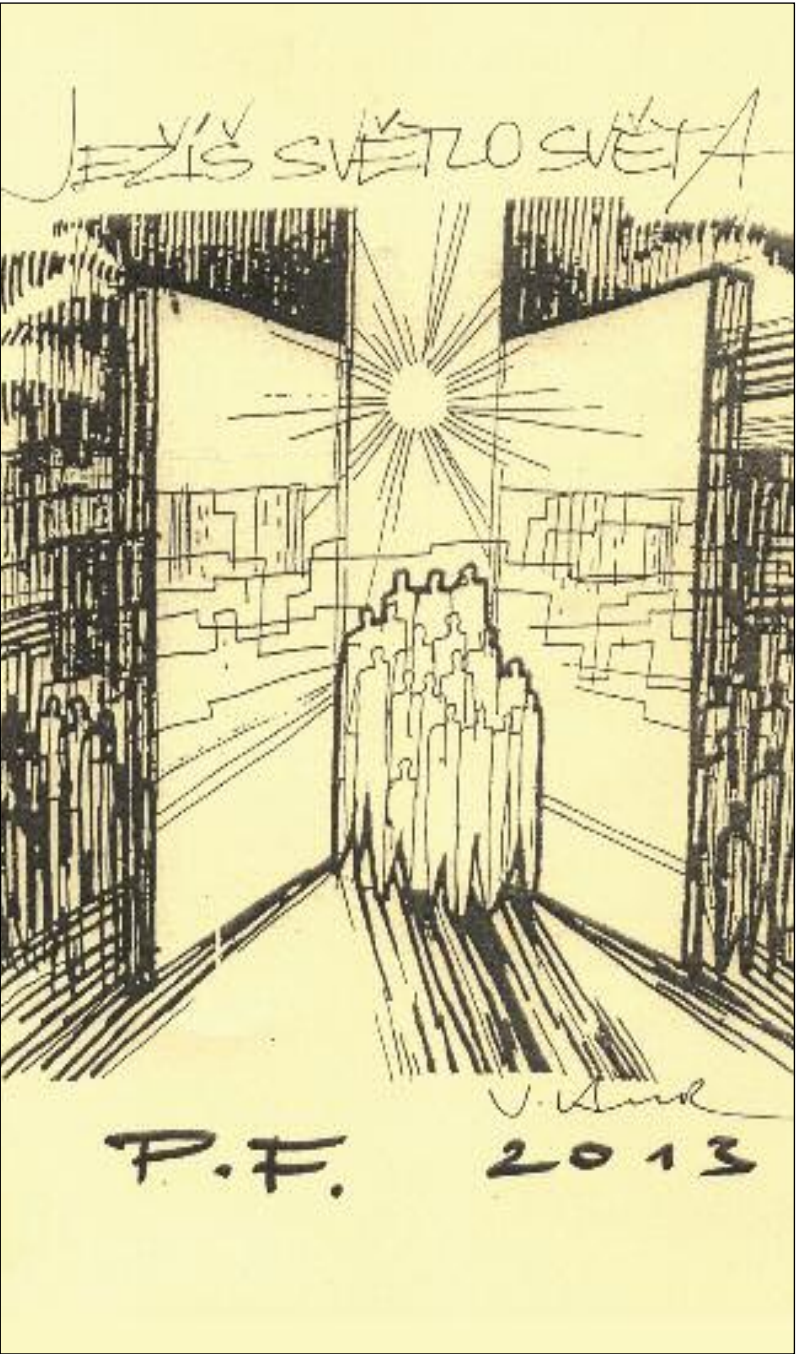

Ing. Jan Blaha

(zemřel 18.8.1988) - považovali jej za duševně nemocného. On totiž svétl ženaté muže, některé ženy na jáhen-ky i kněze (třeba Ludmilu Javoro-vou)... blížil se reformačním princí-pům Mnohé si původně řešila pod-zemní církev na synodu v Kobe-řicích 1970, kde došlo k roztržce. Ovšem Blahovo svěcení nešlo zpo-chybnit, bylo mu dokonce nabídnu-to místo pomocného biskupa v Lito-měřicích. On odmítl, pak na něj nalé-hali, aby se vzdal biskupských pra-vomocí. Skutečné důvody odmítnu-tí se už nedovíme. Víme jen, že do biskupských úřadů byli jinak jmeno-vání jen absolventi litoměřické fakulty, kde Vatikán zakázal budou-cím kněžím studium. Vedle Koinótés existovala pražská skupina Ecclesia silentii (umlčená církev). Prohlásila v určitém období biskupa Blahu za svého ordináře, ale někteří z tohoto společenství byli svěcení v zahraničí, např. Tomáš Ha-lík nebo Odilo Štampach. Tato sku-pina existuje na rozdíl od brněnské dodnes, jejím představitelem je tajně svěcený ženatý biskup (Fridolínem Zahradníkem v roce 1982) Ing. Jan

Konzal a vydávají časopis Getse-many. Biskup Jan Blaha působil posledních 13 roků jako farní vikář v kostele v Brně na Křenové. Zájemce o hlubší poznání Koinótés a pana biskupa Blahy upozorňuji na literaturu: Petr Fiala (současný mi-nistr školství) a Jiří Hanuš, Koinótés 1994 a druhé rozšířené vydání (1999), Ročenka Getseman 1995, Jan Konzal a Bob Fliedr, Zpověď tajného biskupa, Ondřej Liška (ministr škol-ství v letech 2007-9), Církev v podze-mí (1999). Pohřeb biskupa Jana Blahy, našeho bratra v Kristu, se konal ve čtvrtek 20.12. roku 2012 v Brně na Petrově za účasti asi 500 smutečních hostů a přibližně šedesáti jáhnů, kněží a čtyř biskupů (Vojtěch Cikrle, Pavel Po-sád s kterým jsme se kdysi stýkali jako se židenickým kaplanem, Jan Graubner, žel čtvrtého neznám). Při pohřebním shromáždění byly čteny texty z Iz, z Ř 8 (...Je-li Bůh s námi, kdo proti nám...) a Mt,5 blahosla-venství. Biblickým kázáním poslou-žil brněnský biskup Cikrle. Milan Badal přečetl dopis kardinála Do-minika Duky a promluvil děkan Slouk od Jakuba a jeden slovenský kněz. Tajně svěcený biskup Jan Konzal mimo jiné řekl, že zemřelý zažil málo kolegiality od biskupské-ho sboru, snažil se překlenout propast mez skrytou a oficiální církví a zářil z něj pokoj. Za křenovskou far-nost promluvil pan Miloslav Trmač. Při pozdravení pokoje jsme se s manželkou pozdravili s generální vikářkou Koinótés Ludmilou Javo-rovou. V závěru vyneslo z kostela šest jáhnů rakev a pak byly ostat-ky uloženy na ústředním hřbitově v Brně.

Jiří Novák

Divná hodina

*Až jednou zjihnu jako v říčce
vodní tříšť*

*a moji tvář ti v okně bude kreslit
mráz,
až zazní táhlý pláč, jímž přes
závěje volá svišť,
až ukončí se to, co dnes je pro
mne neskončený čas,
až jednou ztichnu v úžasu,
až v očích zjihne svit,
až ztichnu hořem pro krásu,
v níž toužil jsem se skrýt,
pak milosrdně přivři moje víčka
a z úst mi vyčti pozdrav poslední:*

*Zpěvem se budu vracet.
Vlaštovička bude ti zpívat, než se
rozední.*

*Až jednou zkrěhnu jako v mrazu
říčka
a jenom z hloubky budeš tušit
dávny proud,
vzpomeň si: Tvá ruka přivřela má
víčka.
A svit mých udivených očí mohl
uhasnout.*

VLADIMÍR KUČERA

Zápisky z nemoci 1977–1978

Inzerce

FS ČCE v CHRUDIMI NABÍZÍ k pro-nájmu byt 2+1 ve 2. patře domu čp. 303 na Pardubické ulici. Bližší informace na tel.č. 469 622 110. **č. 10**

POZNÁVACÍ ZÁJEZD DO IZRAELE
Srdečně zveme k ekumenickému poznávacímu zájezdu do Izraele, který se bude konat ve dnech 7. - 17. dubna 2013. Přenocování v hotelech v Jeruzalémě, v Haifě a v Eilatu. Přes den cesty autobusem za poznáváním biblických míst. Místním průvodcem bude Fredi či Ariel Winkler.
Cena: 8.800 Kč za letenku a 1.295 USD za služby v místě. V ceně je vše, tedy ubytování s polopenzí, autobus, všechny vstupy a služby průvodce. Zveme vás k účasti. Dotazy nebo přihlášky možno poslat na adresu: Manželé Mikuláš + Anita Zoubkovi, Žižkova 1161/27, 358 01 Kraslice, telefon: 352 696 085, mail: mikulas.zoubek@seznam.cz

NOEMI - SEZNAMKA PRO KŘESŤANY
Služba pro křesťany, kteří hledají svého životního partnera. Bližší informace a přihlášky: www.noemka.com, info@noemka.com +420 777222877
Noemi,
Na Mušce 1124, 534 01 Holice **č. 12**

Oznámení

ThMgr. Vladimír Kučera, farář a senior v Krouně, se narodil před 90 lety o Vánocích a zemřel před 16 lety taktéž o Vánocích. Byl také básník, hlavně lyrik.

EVANGELICKÝ TÝDENÍK - KOSTNICKÉ JISKRY
Vydává Kostnická jednota
Redakce a administrace v Praze 2, Ječná 19, PSČ 120 00, tel.: 224 919 607, e-mail: ET.KJ@worldonline.cz
www.evangelickytydenik.cz
Redaktor: Bohumil Keř
Uveřejněné příspěvky nemusí vždy vyjadřovat stanoviska vydavatelů.
Nevyžádané materiály redakce nevrací, ani neuschovává.
Celoroční předplatné 481 Kč, jednotlivé číslo 13 Kč. Č.ú.: 228961190/0300
Tiskne Grafotechna
Distribuci provádí:
* V zastoupení vydavatele společnosti Mediaservis s.r.o., Zákaznické Centrum, Vídeňská 995/63, 639 63 Brno nebo P.O. Box 63, 639 63 Brno. Příjem objednávek: tel: 541 233 232, fax: 541 616 160, e-mail: predplatne@mediaservis.cz.
Příjem reklamaci: tel: 800 800 890. Smluv-ní vztah mezi vydavatelem a předplatite-lem se řídí Všeobecnými obchodními podmínkami pro předplatitele.
Objednávky do zahraničí zajišťuje Media-servis s.r.o., administrace vývozu tisku, Paceřická 277/3/1, 193 00 Praha 9, tel: +420 271 199 250, fax: +420 271 199 902
*A.L.L.Production s.r.o., Poděbradská 24, 190 00 Praha 9, tel.: 234092851
Registrační číslo MK ČR: E 365
ISSN 0139-505X

Bohoslužby

SENIORÁT ZÁPADOČESKÝ
Českokrabská církev evangelická
AŠ – Ne 9.30 h
Husovo nám. 3, f. Pavel Kučera
ČERNOŠÍN – Ne 10 h (a c e) 14.30 h (b d)
Husova 249, Jiří Marránf.
DOLNÍ BĚLÁ – Ne 14 h
Nový obvod 137, a f. J. Kadlecová
DOMAŽLICE – Ne 9 h
Tyršova 690, f. Petr Grendel
HORNÍ SLAVKOV – Ne 11 h
Dolní příkopy, a f. Radek Matuška
CHEB – Ne 10.15 h
ul. 26. dubna 529/5, f. Pavel Hejzlar
CHODOV U KARL. VARŮ – Ne 9.15 h
Dukelských hrdinů 281, f. Radek Matuška
CHRAST U PLZNĚ – Ne 9.30 h
Železniční 477, f. Karel Šimr
KARLOVY VARY – Ne 9.15 h
Zahradní 898/33, j. Pavel Klimeš, a f. Radek Matuška
KDYNĚ NA ŠUMAVĚ – Ne 9 h
Dělnická 359, f. Daniela Zapleta-lová Grollová
KRALOVICE – Ne 9 h
Žatecká 480, f. Jana Kadlecová
MARIÁNSKÉ LÁZNĚ – Ne 10 h
Lidická 189/16, f. Daniel Matouš
MERKLÍN U PŘESTIC – Ne 9 h
Husova 201, a f. Jan Satke
NEJDEK – Ne 9 h
Husova 525, f. Bob Helekia Ogola
OSTROV – Ne 10 h
Jáchymovská 170, f. Daniel Ženatý
PLZEŇ- KORANDŮV SBOR – Ne 9.30 h
Anglické nábř. 13, f. Miroslav Hamari, f. Helena Hamariová
PLZEŇ-ZÁPADNÍ SBOR – Ne 9 h
Němějcová 1722/2, a f. Helena Ha-mariová, j. Ondřej Pellar
PODBOŘANY – Ne 11.05 h (a c)
Politických vězňů 300, f. Jana Kad-lecová
PŘEŠTICE – Ne 9 h
Rebcova 557, f. Jan Satke
ROKYCANY – Ne 9.30 h
Jiráskova 481/II, f. Leonardo Teca
SOKOLOV – Ne 10.30 h
Nábřeží Petra Bezruče 501/7, j. Pavel Knorek, a f. Pavel Kučera
STŘÍBRO – Ne 10 h (a c d e), 16 h (b)
Masarykovo nám. 15, a f. Daniel Matouš
TEPLÁ – Ne 9.30 h
Máchova 357, j. Renata Šilarová, a f. Daniel Matouš

Církev bratrská

KARLOVY VARY – Ne 9 h
Bulharská 2061/29A, k. Tomáš Ho-lubec
KLADNO – Ne 10 h
Víta Nejedlého 1503, k. Daniel Kaleta
KLATOVY – Ne 9.30 h
Masarykova 367/III, k. David Kašper
PLZEŇ – Ne 9.30 h
Doudlevecká 31, k. Zdeněk Šplíchal
RAKOVNÍK – Ne 9.30 h
Vysoká 195, k. Jiří Bort

Evangelická církev metodistická

PLZEŇ I-LOCHOTÍN - Ne 9.30 h
Bolevecká náves 2, f. Zdeněk Eberle
PLZEŇ 3 - Ne 9 h
Husova 14, f. Filip Jandovský
TACHOV – Ne 10 h
náměstí Republiky 85, I. patro, Bc. Milan Mrázek

Bratrská jednota baptistů

AŠ – Ne 9 h
Táborská 1226/9, k. Alois Boháček
CHEB I. – Ne 9 h
Libušina 4, k. David Sláma
CHEB II. – Ne 9.30 h
Společenské centrum Vinice, Máne-sova 7
KARLOVY VARY – Ne 9.30 h
Závodu míru 112, k. Nicolae Lica
KRASLICE – Ne 10 h
Fučíkova 1639, k. Tomáš Pacovský
SOKOLOV – Ne 9.15 h
Brněnská 486, k. Michal Jílek
TEPLÁ – Ne 9 h
Havlíčková 42, k. Jaroslav Pospíšil